

Rahheksas Jäggo.

§. 350. Sedda kõnet pannid temma Sôbrad (§ 348.) wågga puhyaks. El was, Temani. Mualt, hafkas frigeessini râfma, ja ütles: Sa öppetasid enne teisigi, ja tñnitajid lôdwad Råed, ja töstsid ülles neid, kes langemias ollid, ja Jummalast förmale tahistid komistikada; agga nûud, et Håddasö ennese kâtie tulnud nûud tûddid sa arra, ja et se sinnusse putund, nûud on se hirmus so Melest. Ta ütles, et üks Baimgi temmale Õðaleges ennast nätnud, ja ütstelnud: kas waene Innimenne woib ennast õigeks arvata Jummal a ees: ebf kas ta on õigem, kui Jummal, ja puhtam kui se, kes tedda on teinud!

§. 351. Ta maenitsetse Jjobit, veel waiks jâda, ja kannatada, ja ütles: Onnis on se Innimenne, fedda Jummal nomib; seeprast arra pôiga selle feigewåggema-

ma Hirnoandmîst, seit temma sadab Wallo, agga ta seub fa Hawad finni, ta lôob waeseks, agga temma Råed fa parranda-wad; ta woib sind weel Ahhastusseest ãr-rapeasta, ja Nâlga, ja Sodda, ja Ulra-raiskamist sinnust ãrrafeilda; ta woib sul Rahho anda so Mjas, ja sind lasta valjo Sugau weel nähha seda Ma peål, et sa wimaks õige wågga ellatand Hauda lâhhed Rahhoga!

§ 352. Sedda Tieb ei woinud selsam-mal Alai foggonist uskuda egga mõttelda, et temmale weel Råmo. Pâirvi woiks tulla Ma peål, ja ei ta ehk weel Jhho-Suggu nähba saaks; sepârrast ta ütles: Oh, et tulleks se, mis ma otan, ja et Jummal an-naks sedda, mis ma pallun, et ta wôtteks mind hopis mahharohhuda, ja mo Elle lôp-petada; seit se õieks veel mo Treeni, kui ma tuimaks saaks ommas Wallus, ja kui ta ühtegi Råmo ei annaks. Mis on minno